

LA GRALLA

PUBLICACIÓ

Redacció, Administració i Impremta
Josep Umbert, 30 i 32 : Telèfon 2

SETMANAL

Preu de subscripció: Trimestre, 2'50 pessetes
Fora, 3 ptes. Estranger, 4 Núm. solt, 25 cènts.

C. N. T. SINDICAT UNIC D'ESPECTACLES A. I. T.

MAJESTIC

Un magnífic programa de cinema !!

Diumenge, 29 de Novembre Tarda, de 3'30 a 8

Estrena de la pel·lícula interpretada per James Cagney i Margaret Lindsay, quin nom és

Los diablos del aire

Estrena de la superba opereta interpretada per Stan Laurel, Oliver Hardy i J. Durante

Una fiesta en Hollywood

Completen aquest programa de cinema el film

El abuelito de Betty

pel·lícula de dibuixos per BETTY BOOP.

I també les «Aventures d'un Cameramen»

Filmando lo fantástico

de la gran productora Hispano-Fox-Film.

Amenitzarà l'espectacle una ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL

Avui, 29 Novembre

Nit, a les 10 en punt

Marieta cistellera

Per la Companyia J, Torrents, T. Pujol i V. López.

Principal Cine

Un grandió programa de pel·lícules !!

Diumenge, 29 de Novembre Des de 3'30 tarda

Estrena solemne del gran i magnífic film rus

TCHAPAIÉF (EL GUERRILLERO ROJO)

Estrena també de la magnífica comèdia musical de l'editora Paramount Films, anomenada

Al compás del corazón

Completen aquest programa extraordinari

POR LAS ANTILLAS

«Alfombra Màgica» de la Hispano-Fox-Film

I encara la magnífica pel·lícula de dibuixos

¡Bombero, salva a mi hija!

Amenitzarà aquest monumental programa de pel·lícules una ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL d'aquesta ciutat, composta de set professors.

BANC VITALICI D'ESPANYA

COMPANIA ANONIMA D'ASEGURANCES

Vida : Rendes vitalícies : Dots : Transports Marítims i Terrestres

DELEGACIÓ AL VALLÈS

PLAÇA GUIMERA, 6

M. ANGLÈS VILELLA

GRANOLLERS

Quan aneu a
PUIGCERDÀ
instaleu-vos a l'

Hotel

RITA

Obert tot l'any
Completament reformat
HI HA ASCENSOR
CALEFACCIÓ CENTRAL
Llibertat, 38 : Telèf. 29

Dr. Bernat i Carreras

Metge Director de la Clínica Mental
"Torre Campderà", de Lloret de Mar

A GRANOLLERS

Visita els Dijous, de 9 a 11
Plaça Maluquer i Salvador, 26

A BARCELONA

Visita: Divendres, de 4 a 7 tarda
P^{ra} Latamendi, 31er : Tel. 21234

Joieria i Relotgeria
Objectes per a Regals

Casa Rodoreda

OPTICA

Es complimenten les
receptes dels metges
: : oculistes : :

Articles de Relotgeria

R. Clavé, 38 Granollers

**Aparells i Productes
de FOTOGRAFIA**

PEL·LICULES
Plaques i Paper
GEVAERT

Unic Representant
= a Granollers =

JOSEP MARIMON

:: FARMÀCIA :: DROGUERIA ::

Dr. Robert, 12 i 12 bis. - Telèfon 172

destil·leries montañà

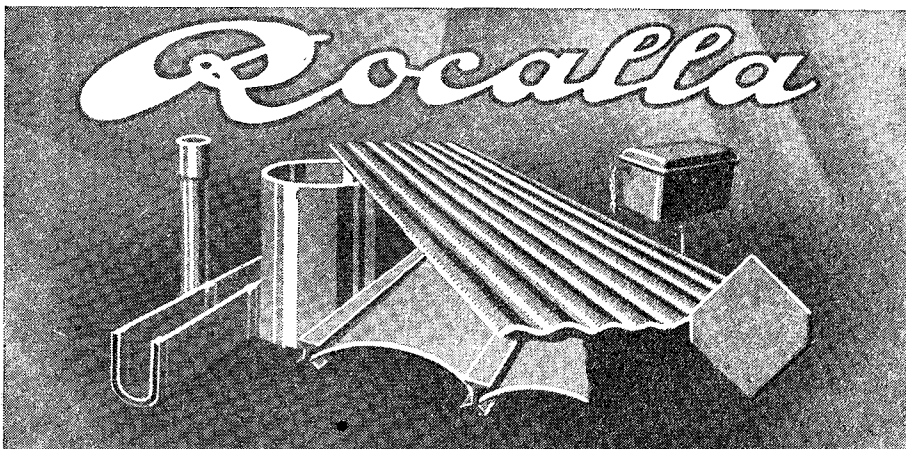
alcohols
anisats
licors
VINS
granollers

ESPECIALITAT
Anís La Perla del Vallès

Carrer Joan Montañà, 72

TELEFON 53

Sucursal a MATARÓ

ROCALLA S.A. CANUDA · 2 · BARCELONA ·

Venda a Granollers: **JOAN MAURI** : Prim, 108 - Tel. 137

Artur Vilardebò
DENTISTA

Visita, sots els dies

Clavé, 30 : Telèf. 60
GRANOLLERS

ANY XVI

LA GRALLA

PUBLICACIÓ SETMANAL

NÚM. 773

Per a vèncer l'enemic...

Cal lluitar amb les armes al front ...I cal treballar a la reraguarda

Cal treballar. Cal intensificar el treball. Cal salvar l'economia del país... No hi ha d'haver jornades de quaranta hores, ni de quaranta-quatre, ni de quaranta-vuit... S'ha de treballar les hores que sigui necessari, sense regateigs, sense limitacions. Que els nostres germans del front no en saben res de les «jornades legals», ni reposen quan volen, ni quan ho necessiten...

Mentre duri la guerra, tots hem de sacrificar-nos, tots hem de viure en igual tensió...

(Consignes del míting de dimecres al Majestic)

Per aconseguir el racionament equitatiu del poble, anem a establir la Carta Familiar. I per aconseguir l'esforç, també equitatiu, del poble, anem a imposar la Carta del Treball. Tot aquell que no tingui la Carta de Treball, — que ho sàpiga tothom! — tampoc no podrà obtenir la Carta Familiar. En aquestes hores cruels i decisives, precisa l'esforç de tots i el sacrifici de tots... El que no vulgui ajudar amb el seu treball, tampoc no menjarà.

(Consignes del delegat de Proveïments Francesc Barrera)

«El President Companys ens va demanar tot l'esforç i el sacrifici dels treballadors. I nosaltres li assegurarem aquest esforç i el màxim sacrifici... Però li recordarem que mentre hi ha companys que no poden menjar i infants famèlics, hi ha uns diputats del Parlament Català que no actua que cobren mil pessetes cada mes i uns magistrats d'una Audiència que tampoc no actua i que en cobren 25 mil cada any. I que hi ha tota una legió de paràsits als que cal exterminar.»

(Del míting de dimecres al Majestic)

La revolució a Granollers

No són paraules; són fets

La revolució, en alguns pobles i per a molta gent, és cosa llesta i acabada de dies ha. La revolució, per ells, va ésser el daltabaix dels dies vermells de juliol. La vaga general, la crema de les esglésies, la desfeta de l'exèrcit, els comitès... Després... Després ha seguit la guerra. Però la guerra, pensen, per ara és lluny d'aquí on som nosaltres.

A la nostra ciutat, la revolució és altra cosa. És l'obra constant dels dirigents obrers que controlen la vida total de la ciutat i la comarca. És la incautació de les finques i indústries dels facciosos. La socialització de les grans empreses industrials. La col·lectivització dels treballs, de la indústria, del comerç, dels productes de la terra. És la transformació total de la nostra vida comercial, controlada i regulada cada dia més pel Consell d'Economia...

Això, això que es fa a Granollers, és la revolució. I els dirigents compten amb l'adhesió del poble. Els actes de la C. N. T. i la F. A. I. ho diuen prou clar. Per això sovint es celebren mitings com el de dimecres, dia 25.

Dimecres vespre la grandiosa sala del Majestic era atestada. I la multitud escoltava, més atentament del que a molts els sembla, els qui li adreassen la paraula. I el mot revolució, en aquell acte, no era una cosa abstracte.

Amèlia Alujas adreçà una càlida allocució a les dones perquè ajudin a la guerra contra el feixisme. Altres companys varen combatre el feixisme. Però la nota del míting la donà Francesc Barrera, delegat del Conseller d'Economia. I les seves paraules eren la realitat viva d'aquesta revolució que es fa a Granollers.

Barrera és al departament de Proveïments i coneix a fons els problemes relacionats amb l'economia. I perquè els coneix, blasma de la disbauxa a què molts s'han entregat d'ençà del 18 de juliol, gràcies al decret «de circumstàncies», pel qual els polítics implantaren la jornada setmanal de 40 hores i es concedí als obrers el 15% d'augment en els salaris. És hora de treballar, va dir. És hora de treballar tothom. I de treballar les hores que sigui precís per a salvar l'economia extrangulada per les despeses fabuloses de la guerra. Els que lluiten al front no ho saben pas a l'hora que podran plegar, ni saben res d'augment ni d'hores extraordinàries.

I cal estalviar el menjar, va afegir. Cal reduir les despeses de cada casa. Cal fer-se càrrec de la situació difícil que es travessa. És necessari economisar, prescindir de llaminadures. Guardar per als malalts i per als ferits, aquells menjars que ara no són, que no han d'ésser per als que es tan bons.

(Segueix a la plana 8)

LLETRES DEL FRONT

Del nostre corresponsal especial Andreu Fusté

VIII

Les milícies de Granollers, en un coratjós atac, han avançat vuit quilòmetres i són a les portes d'Almudèvar

La nostra Columna, en un atac fantàstic ha avançat vuit quilòmetres, desallotjant violentíssimament els feixistes de totes les seves posicions i s'ha situat a les portes d'Almudèvar.

Es impossible, en aquests moments de nerviosisme, descriure aquest combat, un dels més fermes d'aquest front.

La nostra Columna, tota, sense distinció, ha actuat d'una manera admirable.

Al davant de tots, valent, sense ajupir-se, en mig d'una cortina de metralla, del bombardeig de canó i de morters, i de la pluja de metralla de la seva aviació, el nostre company Serres avança segur, cridant: «Endavant, companys! Endavant!» Els nostres centurions, també cada ú davant dels seus homes i seguits de tots els milicians del Vallès, avancen, avancen... Avancem!!

Faig, davant nostre, està emocionat i avança també disparant la seva pistola. Són moments de gran emoció. És un combat en el qual el Vallès ha demostrat ésser una de les forces més combatives del front aragonès.

Hem tingut algunes baixes. Novament els fills del poble han regat amb la seva sang generosa les terres aragoneses per a deslliurar-les del monstre repugnant del feixisme. Ells, covards, ens han posat davant nostre els «moros», que queien com mosques davant de nosaltres. Cada un dels nostres ha estat venjat deu vegades.

Ara podem afirmar que Almudèvar, una de les posicions més fortes d'aquest front, caurà aviat a les nostres mans. Els companys de la nostra Columna ja no diem: «No passarar!», sinó que afirmem això: «Passarem!» I això pot afirmar-se amb caps de columna com el company Serres i amb centurions i homes com els nostres. «Passarem!» Esteu-ne segurs, germans i amics de Granollers: Passarem!!!

ANDREU FUSTÉ

Acudiu en ajuda d'Espanya!

Romain Rolland, el gran escriptor francès, ha adreçat una vibrant al·locució, que han publicat tots els periòdics del món, de la qual en traduïm aquests paràgrafs:

A tots els pobles, en ajuda de les víctimes d'Espanya!!

Un crit d'horror puja de les pedres fumejants de Madrid. L'altiva ciutat, que fou reina de mig món vell i del nou món enter; la que fou lluminar radiant de la civilització occidental, es veu atacada a sang i a foc per un exèrcit d'alarbs i de legionaris, i els caps facciosos gosen jurar per la causa d'Espanya que saquegen i de la civilització que trepitgen. Assassinant, mutil·lant i eremant vius a milers de dones i d'infants...

El seu blanc preferit són els barris populars. No se salven els hospitals. Cremen els palaus gloriosos: avui, el del Duc d'Alba; demà, el del Prado. Les sales d'art s'enfonzen sota el pes de les bombes. Velázquez mor amb el seu poble...

Les grans nacions d'Europa, mares de la civilització, devoraran, com llobes famolenques, la més insigne d'entre elles, abans de devorar-se les unes a les altres. Maledicció dels temps futurs, que arriben ja; que ja són aquí!... Humanitat! Humanitat! Parlo a tots vosaltres. Crido als homes d'Europa i d'Amèrica. Acudim tots a ajudar a Espanya! En «nostre» ajut! En ajut «vostre»! Nosaltres, vosaltres, tots som els amenaçats. No deixeu que morin aquestes dones, aquests nens, aquests trossos del món! Si cal·leu, demà seran els vostres, Els vostres fills, les vostres dones, tot quant estimeu, tot quant fa la vida amable i sagrada, serà el que al seu torn també morirà. Si no us oposeu als bombardeigs dels hospitals i dels museus i dels infants que juguen en els barris populars, vosaltres, tots els pobles del món, sofrireu, tard o aviat, la mateixa sort. ¿Qui podrà aturar els estralls de l'incendi, si no s'apaga en els seus inicis? El món enter morirà amb ell!

De presa! De presa! En peu! Discutiu, crideu, i a la feina! Si no es pot contenir la guerra en curs, que s'obligui a respectar les lleis que imposen a la guerra els convenis internacionals.

Per damunt de totes les diferències de països, de partits i de religions, que tots els pobles s'uneixin sota el mateix impuls i que s'aixequin en ajuda de les víctimes! En mig del furor de la guerra, cal afirmar la fraternitat de tots els que sofreixen, de tots els éssers vivents.

ROMAIN ROLLAND

La dissolució de les Oficines Jurídiques

La Premsa ha publicat el Decret pel qual foren dissoltes les Oficines Jurídiques. I per la Premsa mateixa hom s'ha pogut assabentar, primerament per boca d'Eduard Barriobero, que les dites Oficines Jurídiques havien recaptat 850.000 pesseper a les milícies antifeixistes i després, per una nota de la Conselleria de Defensa, que aquella quantitat no havia estat feta efectiva. En tercer lloc, una ratificació de Barriobero ha concretat la forma com s'havia fet l'entrega d'aquella quantitat. I finalment, la Conselleria de Defensa ha aclarit que el company Devesa havia posat a disposició del president de l'Audiència els comprovants corresponents a aquella respectable quantitat.

Tot plegat, això, ha produït una trista impressió als que són enemics del «calumnia que alguna cosa en queda». I ha fet creure que sota de tot, hi havia l'actuació d'una força poderosa, enemiga de la revolució.

En nosaltres aquesta impressió és doblement fonamentada, per quant dilluns passat fórem testimonis d'un acte del qual la Premsa no creiem que se n'hagi ocupat.

Dilluns s'aplegaren a l'hotel Europa uns cent cinquanta companys, l'actuació dels quals té, o tenia, relació amb les dissoltes Oficines Jurídiques.

En aquest acte hi havia representants de gran nombre de poblacions de Catalunya i hi assistiren el conseller d'Agricultura, company Espinalt i els companys Badia i Grau, de nostra ciutat. A la presidència ocupava lloc d'honor l'incansable lluitador per la causa del poble i valent defensor de la classe proletària, Eduard Barriobero. I al seu costat seien Àngel Samblancat, Fernández Ros i els companys Devesa, Batlle, Medina, Merino, Buixareu, Cordero Abel, Nieto i altres elements significats de la C. N. T.

Els parlaments foren molts, tots ells de tons violents. Samblancat, que inicià el foc de l'oratória, va dir que la justícia, tal com les dones, era immortal, perquè en una com en altra hi alenta l'esperit demoníac, que vol dir evolució constant i immortalitat. Si les Oficines Jurídiques són l'espina dorsal de la revolució; si són l'essència mateixa de la revolució, va concloure, de res no hi valdran els decrets pels quals es volen dissoldre aquestes oficines, perquè el que s'ha de dissoldre, i això no és possible, és la revolució que la fa el poble, pesi a qui pesi.

Eduard Barriobero, que fou aclamat en alçar-se a parlar, es va doldre que els que l'havien portat de Madrid a Catalunya, ara l'hagin volgut ofendre de forma tan barroera, sense recordar els seus trenta-cinc anys de lluita constant per la causa de la Llibertat i a la defensa de la classe treballadora.

Afirmà que la dissolució de les Oficines Jurídiques no pot prosperar perquè no és possible que prosperi la «justícia de paper

(Segueix a la plana 8)

Impressions d'un combatent al front de guerra d'Aragó

Contestant a un amic

T'agraeixo de debò la teva franquesa en preguntar-me— així, a seques,— «Per què no entrem a Osca? A veure, si és que ens hem adormit...» Vaig tot seguit a satisfer la teva curiositat.

No sé si censurar-ho o no, però el cert és que en els periòdics es fan informacions molt a la lleugera, faltant moltes vegades a la veritat. I això, si té els seus avantatges, té també els seus inconvenients.

Com a inconvenients té el teu cas, que segurament serà el de molts, que us creieu que no lluitem amb la fe i entusiasme dels primers dies, i, creu-me, amic meu, que no hi ha res d'això.

Jo no vull fer-te un drama parlant del que és la guerra, puix tant el cinema com la literatura han tingut homes que l'han descrita abastament; però el que sí vull, és fer-te veure l'error d'aquestes informacions que vosaltres us empasseu amb la més bona fe.

Generalment els periòdics treuen llurs informacions dels «partes de guerra», que les serveixen al públic convenientment corregides i augmentades, i dels «enviados especiales», que tot periòdic que s'estimi una mica té als fronts de combat. D'aquests «enviados», però, apenes si en veiem cap aquí a la primera línia de foc. De vegades sí en veiem algun, i ens hi fem un tip de riure.

La guerra és la guerra, diuen, i a vegades les bales et passen tan a la vora, que has de fer «cuerpo a tierra» encara que el dia abans hagi plogut, i, naturalment, el resultat és que sempre vas brut. I quan et compares amb aquests angelets que van tan ben afaitats, mudats i empolainats, amb la corresponent pipa, que veus passar al costat d'alguns «jefazos» nostres que els ensenyen les posicions i que si engegüem algun tret es tornen blancs com la cera, et fan riure encara que no vulguis.

Ara, que ja no riem tant quan llegim les ressenyes que fan dels combats, les quals moltes vegades, tot i ésser-ne nosaltres, els protagonistes no les coneixem de la molta salsa que hi posen.

I és precisament aquí on fallen. Fem un atac que surt una mica bé i ells ja diuen que som a les portes d'Osca, quan en realitat som a cinc o sis quilòmetres. Llavors

passen dies i més dies, i encara que anem avançant, no es coneix, puix que quan arribem de debò a les portes ja no té interès perquè al públic ja fa un mes que li han dit que hi érem. Això, quan no passa que en comptes, d'avançar hi ha treballs per a aturar l'enemic.

Si el teu dubte el fonamentaves en això, ja veus si n'anaves d'equivocat.

Com a avantatges, no sé exactament quins podrà tenir aquest sistema d'informació; però quan l'accepten quasi bé tots els periòdics, algun n'hi deuen veure.

No sé si t'he deixat convençut dels dub-

No passareu!

Apel·les Mestres, que traspassà justament el dia 18 de juliol, va escriure aquesta poesia quan la guerra europea. Ara, com llavors, la veu del poeta podem dir que és la veu del poble. Per això aquesta poesia té avui el sentit exacte de quan el seu autor la va concebir.

*No passareu! I, si passeu,
serà damunt d'un clap de cendres.
Les nostres vides les prendreu;
nostre esperit no l'heu de prendre.
Mes, no serà; per més que feu,
no passareu!*

*No passareu! I, si passeu,
quan tots haurem deixat de viure,
sabreu de sobres a quin preu
s'abat un poble digne i lliure.
Mes, no serà; per més que feu,
no passareu!*

*No passareu! I, si passeu,
decidirà més tard la història
entre el saïó que clava en creu
i el just que hi mor, de qui és la glòria.
Mes, no serà; per més que feu,
no passareu!*

*A sang i a foc avançareu
de fortaleza en fortaleza;
però, què hi fa!, si queda en peu
quelcom més fort: nostra fermesa.
Per ço cantem: per més que feu,
no passareu!*

tes que tenies, però a més de les raons que t'he donat, puc dir-te que no planyem cap esforç que de nosaltres depengui per tal d'avançar la data del triomf de la justícia sobre la barbàrie i l'obscurantisme més abjecte.

Els feixistes no van a l'hora

No obstant i les moltes destroces que la nostra artilleria ha fet a Osca, i més concretament a la seva catedral, encara queda sencer el campanar amb les seves deu campanes i el corresponent rellotge.

Han estat aquestes campanes que el dia de l'atac de Franco a Madrid, eren llançades als quatre vents pregonant la suposada entrada triomfal dels feixistes a la capital d'Espanya i han estat també aquestes campanes que la setmana passada ploraven la mort que trobaren en un intent que feren per tal de trencar el cercle amb que els tenim voltats, els defensors de tot el que elles havien representat fins ara: absolutisme, misèria i embrutiment.

Tornant amb el rellotge, anotarem una cosa: que va a uns 95 minuts per hora. Es veu que als feixistes els agrada anar molt depressa. També podria ésser que amb la gent que ha marxat d'aquest poble haguessin marxat tots els rellotgers o bé que veient els feixistes el poc temps que els queda de poder-se'n servir, creguin que no val la pena d'arreglar-lo per a nosaltres.

¿Qué vale el dinero?

La guerra, puix no altra cosa és aquesta lluita provocada pels feixistes, no tot és engegat trets; també té les seves estones de lleure, les quals cada milícia passa a la seva manera. Uns, llegint llibres, que, dit sigui de passada, apenes en veiem cap; altres discuteixen de política i molts d'altres fan d'estratègies. Nosaltres discutim de cinema i comentàvem el film de Bancroft «¿Qué vale el dinero?», quan un amic nostre ens féu adonar de l'analogia que hi havia entre aquest títol i l'actitud d'uns companys que estaven jugant a «dames».

En efecte: en una caixa de municions buida, tombada al revers, hi havien pintat els quadrets blancs i negres, i les fitxes eren... ho dic?... les blanques, eren pessetes i les negres, peces de cinc cèntims.

Ja veieu si n'està de baixa la pesseta, que fins ha hagut de descendir a fer el paper de fitxa de «dames»!...

RAMON ROCA

Casetes de Quicena, 24-11-36

APEL·LES MESTRES

Novembre tètric!

Hem de girar la mirada i el pensament una mica enrera, encara que les hores greus que vivim ens obliguin a mantenir-nos clavats en el deure inapel·lable de les torxes heròiques que il·luminen els panorames de la pàtria.

En aquesta data, 29 de novembre, perdérem el Mestre del federalisme, filòsof, polític, artista i vident, la biografia i el panegíric del qual no hem de repetir per ésser abastament conegut dels seus deixebles i admiradors. Han transcorregut trenta-cinc anys; però la figura del gran Pi i Margall no s'esfuma ni s'oblida, com la de molts polítics traspassats sense pena ni glòria. Aquesta figura, noble i austera, s'ageganta més a impulsos dels esdeveniments ocorreguts a Espanya i, diríem, fins en altres indrets de l'Univers, durant tota aquesta sèrie d'anys que representen la vitalitat d'una generació. Els que coneuguin l'obra pimargalliana han de veure com ha tingut tothora—i ara més que mai—el relleu i la raó suprema. Els conformistes i resignats amb una república «d'anar tirant», que consideraven utòpiques les doctrines del Mestre, massa avançats els seus ideals, impracticables les teories socials encabides en el programa del 22 de juny del 1894, podran adonar-se que anaven errats de mig a mig. El Mestre plantà una llavor en un terreny encara erm. Havia nascut massa aviat i els cultivadors que el rodejaven no tenien la cura, el temps, la cènica ni els mitjans per un conreu intensiu i eficaç; però ell era un vident i pressentia el lògic fenomen de la transformació de l'ermot en boscúria prometedora, tal com s'esdevé en terreny físicament comprès. Estava convençut que el temps i l'empenta de nous conreadors farien el miracle, encara que el granet germinador restés massa endinsat en el solc.

Els nous conreadors sorgiren, lluitaren, treballaren, moriren i foren renovats successivament, millorant cada vega-

da més els mètodes i les característiques de la lluita. Sacrifici, voluntat, abnegació, heroisme, rius de sang... Què més voleu? Una estadística que vingués a desvetllar els distrets que encara dubten de que el món camina endavant, ens posaria enfront una macabra cavalcada, molt adient amb el tètric mes de novembre. En somnis i tot, potser veuríem passar com un esgarrifós film, aquells seguidors de Pi i Margall que, empenyent el carro del progrés, caigueren segats per la metralla traïdora.

No tots els que vénen ara a la nostra memòria foren colpits en el mes consagrat als difunts, però constatem que és el que dóna més contingent a la Parca. El Mestre Pi i Margall no fou assassinat, encara que ja ho havia intentat, anys abans, un furiós prevère. Pi moria després de donar una interessant conferència als estudiants madrilenys, acte trascendental, car fou l'abraçada de comiat amb la joventut que tant estimava i per la qual tant havia treballat. Llunyana és la data que venim remembrant, any darrera any; sempre, però, tindrà oportunitat, puix l'ideologia del Mestre no és moridora; cada dia és més viva, més fresca, més necessària.

Aspectes diversos de la política ibèrica, en relació amb els esdeveniments de cada època, podran donar-li qualificatius, fesomies i potser colors diferents. Els noms no tenen importància. En essència, en esperit, hi veureu sempre la llum radiant d'aquella immensa intel·ligència i aquell gran cor rublerit d'humanitat. Què importen els noms, quan els fets, l'acció, la voluntat, vénen a corroborar tot el que el gran vident havia preparat? Així ho comprenia un dels màrtirs de l'ideal, un preuadíssim deixeble del Mestre: Francesc Lairer, caigut en la jornada negra d'un 30 de novembre. Al noble repúblic,—igualment que ara el malaurat Durruti,—uns trets traïdors l'atuïren quan més el necessitava el poble.

Novembre malastruc! Novembre tètric! Enguany l'escau més que en cap altre de la història, el símbol macàbric. T'has ben rabejat segant vides magnífiques, sacrificant éssers innocents, cremant florides esperançadores!...

CARLES COSTAS ALVAREZ

Madrid segueix resistint les investides del feixisme internacional. El panorama a Europa és d'una foscor inquietant, molt semblant a l'Agost del 1914.

¿Es podrà salvar el món del daltabaix horrible d'una nova i cruenta guerra?...

Molt compte amb els "pessimistes"!

L'arribada d'uns milicians que dilluns tornaren del front, tots ells ferits lleument, ha fet adonar a molts que a Granollers també actua la Sisena Columna. La Sisena Columna, és la Columna del Pànic Organitzat.

Molt compte, doncs, amb aquests pessimistes, massa crèduls amb totes les males noves! Molt compte, perquè no tots són inconscients. Tant costa de creure una bona nova, com de creure'n una de dolenta. Però hi ha massa gent aficionada a creure's les males noves. Són els que dilluns feien el posat consirós, après del jesuïtisme, i es planyien a tot arreu on podien de la «terrible desfeita» de la nostra Columna. Són les «boneg dones» que, totes tres moloses, anaven d'ací d'allà, fent de ploraneres...

Cal bandejar aquesta mena d'enemics. No és amb planys injustificats com es manté la moral del poble. Quan les noves siguin adverses—que de la guerra no en poden venir gaires alegries,—no s'ha d'anar a esverar els familiars dels que lluiten al front. Molt menys, quan el pessimisme no té cap fonament. I a aquell que tingui interès a creure que ja «tots són morts», caldrà enviar-lo al front a «revenjar-los». I aquells que ho facin córrer—planyent-se'n, naturalment,—caldrà fer-los entendre que se'ls ha vist el joc.

La revolució a Granollers

(Ve de la plana 4)

Anuncià la implantació immediata de la Carta Familiar per a assegurar el racionament de la població, i ategi que aquesta innovació en comporta una altra de més radical. Amb la Carta Familiar s'implantarà la Carta de Treball. Tothom que sigui apte per al treball, va dir, ha de rendir els seu tribut a la col·lectivitat. Tothom ha de treballar. I aquell que no treballi no podrà menjar. El que no posseeixi la Carta de Treball, tampoc no podrà posseir la Carta de racionament.

Condemnà amb gran energia als que encara es creuen que poden sabotejar, en les circumstàncies actuals, com han fet sempre, l'obra de salvar l'economia del país que s'han imposat els treballadors. Precisa abusos que alguns han comès amb la venda de quevinres, i advertí que als que vulguin posar obstacles a l'obra d'assegurar la vida de la ciutat, els serà imposat el càstig que es mereixen.

La concurrència subratllà les paraules del company Barrera i els comentaris després han palesat l'impressió que produïren en l'auditori. El seu parlament no fou un esplai ni una lligó de retòrica. Ans bé el poble el va entendre com un saludable advertiment.

I seria molt lamentable que encara hi hagués qui no entengués un llenguatge tan clar i tan entenedor.

La dissolució de les Oficines Jurídiques

(Ve de la plana 5)

En possessionar-me del càrrec del qual ara se m'ha llançat, afegí, vaig abolir els tractaments, vaig fer treure les piles de paper segellat i vaig fer llançar els codis. I les denúncies es tramitaven sense complicacions. Ara no és possible que als que acudien a demanar justícia en la forma més fàcil i més senzilla, com cal a la verdadera justícia, els obliguin als procediments d'abans, com si res no hagués passat i els remetir als advocats i als procuradors amb la finalitat de perpetuar la injustícia i l'atropell al dèbil.

Els enemics de la justícia del poble, digué, els que ara els ha semblat que guanyaven una gran batalla, són els sis mil que s'han «socialitzat», atribuïnt-se com cosa pròpia els cabals de les companyies d'assegurances i tota la gent que són a l'administració de justícia com aquells paràsits que infecten els grans vaixells transatlàntics. Sols que aquells paràsits dels navilis es moren en tramuntar les mars i aquests altres es creuen guanyar batalles i vèncer a la revolució, la qual cosa qualifiquem d'impossible.

Els concurentes ovacionaren l'orador a peu dret i el felicitaren i victorejaren. segellat» per damunt de la justícia del poble.

Han arribat els primers evacuats de la població civil de Madrid

Dimecres arribà a nostra ciutat la primera caravana de la població civil de Madrid evacuada per a facilitar la defensa de la capital de la República.

Formaven l'expedició uns 125 infants (nens i nenes) d'un establiment d'assistència social del barri dit de «La Prosperidad», als quals acompanyen llurs mestres i ajudantes.

A la seva arribada a Granollers els esperava l'Alcalde i consellers i nodrida comissió de l'Ajut Infantil de Reraguarda.

Immediatament foren allotjats a les cases prèviament designades, les quals foren moblades amb els llits i robes que el veïnat, responent a la crida que se li havia fet, s'apressà a oferir al Consell Municipal.

Tots els petits escolars madrilenys llueixen robes en immillorable estat i de seguida s'han guanyat l'estima i la simpatia de la població infantil granollerina i, ja no cal dir-ho, de tothom de la ciutat.

* * *

Divendres a la tarda arribà la segona caravana de refugiats madrilenys. Trista caravana la d'aquestes famílies endutes d'ací d'allà per la mala ventada de la guerra maleïda!...

Aquesta segona expedició era composta de cinc-cents i la formaven gent del poble, dones, noies, homes, d'edat avançada i una munió d'infants.

A la seva arribada a l'estació, molts no podien pas amagar l'espaiament de les hores cruels passades a Madrid. Els infants sobre tot, instintament guaitaven al cel, com si temessin l'acció criminal dels avions.

A l'endana de l'estació hi havia l'alcalde, company Manuel Fabregat; els consellers companys Vila, Roca, Espinall, Sabaters, Soldevila i altres; el Comitè Local de l'Ajut Infantil de Reraguarda; nodrida comissió de la Creu Vermella i comissions de sindicats i societats locals. Anotem que hi havia també gran nombre de dones i noies que s'afanyaven a endolcir les hores angoixoses dels nou arribats.

A fora de l'estació, tot i la pluja, que

no cessà en tot el dia, hi havia una gran gentada que expressava la seva cordial simpatia per les famílies castellanes, a les quals els seus germans de Catalunya recullen ara amorosament, desmentint les fàbules inventades i explotades anys i anys pels mercenaris de la política.

Els expedicionaris foren portats a la sala de La Unió Liberal on descansaren, mentre per torns els era servit el dinar als Menjadors de la Cuina Popular. Tots aquells que ho necessitaven foren traslladats en cotxes i llurs equipatges els foren conduïts també a aquells que la càrrega els era massa pesada.

En havent dinat, es feu la distribució dels expedicionaris madrilenys a les poblacions següents: Baix Montseny, La Roca, Parets, Cardedeu, Lliçà, Canovelles, Ronsanas, La Garriga, L'Ametlla, Llinars, Montmeló, Montornès, Aiguafreda, Vallromanes i Figaró.

Setanta dels refugiats ja s'havien quedat a Mollet abans d'arribar a la nostra ciutat.

A totes les dites poblacions sabem que el veïnat ha acollit amb el major afecte les famílies vingudes de Madrid, entre les quals n'hi ha que havien hagut d'exiliar-se de llurs pobles de Castella i d'Extremadura, al pas de les hordes salvatges del feixisme.

Hom espera l'arribada de noves expedicions de famílies evacuades de Madrid, a les quals el poble de Catalunya prodigarà el seu afecte i Granollers demostrarà una vegada més el seu alt esperit de solidaritat humana.

UNA ANECDOTA

Rectificació lloable

A un poble de Catalunya hi ha arribat una caravana d'infants madrilenys. Aquests infants vénen emmetzinats encara de la fòbia contra els catalans que fabricava el «Madrid oficial», és a dir el Madrid feixista.

I amb una inconsciència pròpia dels infants, criden quan els acomoda: *¡Mueran los perros catalanes!*

La mestra, però, els adverteix que el que diuen no està gens bé i els noiets s'afanyen a rectificar. I ara criden per tot arreu: *¡Vivan los perros catalanes!*

NOTICIARI

Lletra de Francesc Serra

El company Francesc Serra, que, com tants i tants, és a la defensa de la Llibertat, ha escrit des de Montçó, on ha anat amb la columna de fortificacions, i ens ha promès escriure'ns novament, però per als nostres llegidors.

Esperem l'estimada col·laboració del bon amic.

Recollida de robes i eines de treball

Durant aquests dies s'ha efectuat la recollida de llits, matalassos i robes d'abric, que el veïnat ha donat per a facilitar l'estatge dels refugiats de Madrid.

També han estat recollides eines de treball per a començar les obres de construcció de soterranis en diferents indrets de la ciutat, en previsió de possibles atacs aeris.

Actuació sindical

El Sindicat Unic d'Espectacles ha designat representants seus els companys Francesc Jané i Boix, a la Federació Local de Sindicats de la C. N. T.; Carles Domènech, al Comitè d'Economia i Francesc Salvador, al Comitè Comarcal.

El Sindicat Unic de Productes Químics ha designat per als mateixos càrrecs els companys Miquel Reche, Ramon Garrell i Antoni Roca.

Voluntaris al front

Ahir passaren dos trens especials en els que es traslladaven a Barcelona gran nombre de voluntaris estrangers per a combatre amb les nostres milícies per la llibertat i pel triomf de la revolució a Espanya, que vol dir salvar a Europa del feixisme.

El mercat de dijous

El mercat d'aquesta setmana es va veure extraordinàriament concorregut i les transaccions efectuades per compte de la Conselleria de Proveïments foren de molta importància.

Cap a migdia, la pluja empipadora de tots aquests dies, van fer córrer la gent i la dispersà dels llocs del mercat.

40 tones de sucre

Ens plau d'aclarir que el sucre adquirit pel Comitè de Proveïments, que altrament és de la millor qualitat, és en la quantitat de quaranta tones, i no quinze com ens fou dit la setmana passada.

Mal temps

Tota la setmana ha continuat el temps plujós que fou la característica de la setmana avant-passada. Els vents de Llevant han fet tan insistent la pluja, que podem dir que no ha cessat en tota la setmana. I algunes estones ha plogut fort i de debò.

Novetats en robes d'hivern?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

Una sessió de cinema en obsequi als madrilenys

Ahir tarda tingué efecte una sessió de cinema, al Majestic, en obsequi als infants evacuats de Madrid que sojornen en nostra ciutat.

El programa era integrat per una selecció de pel·lícules i la Banda de les Milícies havia de prendre part a la festa, a la qual hi haurà assistit el Consell Municipal.

Impossibilitats d'ordre material ens priven de donar compte detallat de la festa, que suposem assolí complet èxit i que haurà complagut als petits madrilenys.

A la Policlínica

Ha hagut de sofrir una intervenció quirúrgica, feliçment realitzada a la Policlínica pel doctor Julià una nena filla del cap del servei de Correus, nostre amic Antoni Nogués.

També és a la Policlínica un nen, fill del nostre convef Josep Llobet (Passasserres), nebot del nostre col·laborador «Nyicris».

La carta familiar

Al Departament de Proveïments de la Conselleria d'Economia es treballa activament per a la immediata implantació de l'anomenada Carta Familiar que haurà d'assegurar el racionament de la població.

Relacionada amb aquesta innovació, segurament avui serà publicada una al·locució a dreçada al veïnat.

Noticiari del P. O. U. M.

Han quedat constituïdes la Secció Femenina i l'Agrupació d'Estudiants Comunistes d'aquest partit.

* * *

Havent-se donat algun cas de sortir cap al front algun menor d'edat, posem en coneixement dels militants i simpatitzants de la Joventut Comunista Ibèrica que el nostre partit no donarà cap carta de presentació per al C. M. a Barcelona, als individus que no tinguin 18 anys complerts.

UNA ANECDOTA

El Tribunal de Cassació

Un minyó estava tot preocupat per saber on era el Tribunal de Cassació. I ningú no n'hi sabia donar raó, car aquest alt tribunal no té «sucursals» als pobles de fora.

A la fi, però, hom l'advertí que no s'havia de preocupar més, que el que ell necessitava era un altre tribunal de menys altura.

El minyó es volia casar. I no s'havia fixat que Cassació, amb dues esses, no té res que veure amb el matrimoni. En Bosch el va treure del compromís.

Valeri Mas

Ens assabentem que el company i bon amic Valeri Mas, ha estat nomenat secretari general interí de la Confederació Regional del Treball fins i tant que sigui elegit amb caràcter efectiu el que hagi d'ocupar l'alt càrrec en la forta organització sindical de la C. N. T. a Catalunya.

Arribada de milicians

Dilluns arribaren alguns milicians de la Columna del Vallès Oriental, uns, ferits, sortosament tots de poca gravetat i altres malalts amb caràcter també benigne.

L'arribada d'aquests milicians donà pretext perquè els alarmistes i els impressionables d'ofici actuessin tot dilluns, fins que la realitat va convèncer fins els més obtusos de la falsa maniobra i no diem de la falsa alarma.

Les col·lectivitzacions

Aquesta setmana s'ha acordat la col·lectivització de totes les indústries locals del ram de metal·lúrgia.

—També des de demà passat tots els recaders a Barcelona faran llur treball en col·lectivitat.

Obituari

Diumenge passat s'efectuà l'enterrament del nostre conveí Josep Sans i Pinós, més conegut de tothom per En Curenya, que ha mort quan comptava 53 anys.

El finat era molt popular pel seu ofici especial d'escombriaire i era força estimat de tothom per la seva natural bonhomia.

A l'acte del seu enterrament, que per disposició testamentària hi assistí una orquestra del Sindicat local, hi figurava llarg seguici d'amics del finat i dels seus familiars, als quals fem present el testimoni de la nostra condolença per la pèrdua que els afligeix.

L'auto del front

Abans d'ahir retornà del front el camió que havia marxat la matinada de dimecres per a portar robes i queviures a les milícies del Vallès.

Tal com de costum, aquest camió anirà setmanalment al front, cada dimecres, per a mantenir el contacte amb els companys de Granollers que lluiten a aquell sector del front de guerra.

Per tant, tots aquells a qui interessi, ja estan assabentats que fins el dimarts vespre són admesos els encàrrecs per als milicians del front a la Conselleria de Defensa.

Donatiu a la Creu Vermella

El Sindicat de Cambrers la Nova Aliança ha fet entrega a la Creu Vermella local d'un donatiu de 64'45 pesseles.

Els cambrers de Girona

Llegim a la Premsa diària que els cambrers de Girona han acordat allistar-se a les milícies i deixar el seu lloc de treball a les dones.

Camions a Madrid

Responent a la crida feta pel Govern de la Generalitat, abans d'ahir passaren nombrosos autocamions, potser fins a un centenar, camí de Madrid per a facilitar l'evacuació de la població civil de la capital de la República.

El mercat de dijous passat

En el mercat celebrat dijous, dia 12, regiren els següents preus:

Biat	a	29'40	ptes	60	Kgs
Arròs	a	70'—	>	100	>
Pèsols	a	200'—	>	100	>
Faves	a	54'—	>	100	>
Favons	a	54'—	>	100	>
Veces	a	55'—	>	100	>
Herps	a	41'—	>	100	>
Ordi	a	22'—	>	70	litres
Civada	a	16'—	>	70	>
Moresc país	a	46'—	>	70	>
Mongetes ganxet	a	154'—	>	70	>
Mongetes paretanes	a	118'—	>	70	>
Mongetes carai	a	154'—	>	70	>
Cigrans	a	80'—	>	70	>
Garrofes	a	10'—	>	40	Kgs
Alfals	a	8'—	>	40	>
Palla	a	3'50	>	40	>
Guano	a	21'—	>	70	>
Patates del bufè	a	30'—	>	100	>
> ingleses	a	30'—	>	100	>
> Vic	a	33'—	>	100	>
Ametlla llargueta	a	100'—	>	100	>
> comuna	a	80'—	>	100	>
Nous de 100'—	a	150'—	>	100	>
Pinyons	a	55'—	>	100	>
Avellana negreta	a	90'—	>	58	>
> corrent	a	90'—	>	58	>
Castanyes de 25'—	a	50'—	>	40	>
Gallines	a	5'50	>	un	>
Pollastres	a	5'75	>	>	>
Anecs de 3'—	a	3'50	>	>	>
Oques de 3'—	a	3'50	>	>	>
Conills	a	2'75	>	>	>
Ous	a	5'50	>	dotzena	>
Porcs grassos	a	3'90	>	1	Kgs
Vedelles	a	4'50	>	>	>
Vaques	a	3'50	>	>	>
Bestiar boví recria de 250	a	350	>	unitat	>
Mamellons de 40'—	a	125'—	>	>	>
Cabrits (pes viu)	a	4'25	>	>	>
Rovellons de 1'25	a	2'00	>	una lliura	>
Bolets inferiors	a	0'50	>	>	>

La recaptació d'arbitris municipals pujà a 756'75 pesseles.

La Banda de les Milícies avui anirà a Mollet

Per avui, a les onze del matí, és anunciat un concert de la Banda de les Milícies al teatre de la Cooperativa de Mollet.

Aquest concert, que, com ja diguérem, era anunciat per a diumenge passat i fou suspès per coincidir amb l'enterrament del company Durruti a Barcelona, és organitzat per l'Ajuntament de la important vila del Vallès i el producte que s'obtingui és destinat a profit de les Milícies del poble.

El programa és dividit en dues parts, en la següent forma:

Primera part: «El Asombro de Damasco», Luna; «El Señor Joaquín» (Balada), Caballero; «Sevilla», Albéniz; «La Santa Espina» (Sardana), Morera; «Aïda», Verdi.

Segona part: «La Corte de Faraón», Lleó; «Les fulles seques» (Sardana), Morera; «Carmen», Bizet; «Música, Luz y Alegria», Alonso, i «La Marsellesa», Rouget de l'Isle.

Al final de la segona part, la Banda i una massa coral integrada per les entitats «Secció de Cantaires» i «El Clavell», que dirigeixen els mestres Ernest Berenger i Antoni Suñé, interpretaran conjuntament «La Maquinista», de Clavé i l'himne «La Internacional».

Creiem que aquest concert d'avui a Mollet constituirà un nou èxit per la nostra Banda de les Milícies.

ESPECTACLES

MAJESTIC

Marieta cistellera

Avui, en funció de nit, serà representada per primera vegada a Granollers l'obra vuitcentista en tres actes, de Salvador Bonavia, «Marieta Cistellera».

Aquesta obra, que ha obtingut un esclatant èxit de públic, ja que no de crítica, serà donada a conèixer al nostre públic per la notable companyia catalana al front de la qual van l'actor Joaquim Torrents i les actrius Teresa Pujol i Visita López, tots tres abastament coneguts i ben apreciats de tots els aficionats a l'art escènic.

Augurem una bona entrada per aquesta nit al Majestic, puix que hi ha molt interès per conèixer la popular «Marieta cistellera».

El festival de dijous, dia 3

Dijous vinent, a la nit, es celebrarà, al Majestic, la projectada vetllada en la qual un estol de vells aficionats locals donaran una representació única del drama d'Ignasi Iglésies, «Els Vells» i de l'eixerida comèdia de Frederic Soler (Pitarra), «Cura de moro».

Aquesta vetllada és organitzada amb la finalitat altruista d'ajudar a l'obra de sosteniment de les Milícies antifeixistes i la que realitza el Comitè local de l'Ajuntament de Granollers.

En l'interpretació de les dues obres ja esmentades hi prendran part també valuosos elements del Quadre Escènic de La Unió Liberal que volen cooperar als lloables esforços dels vells aficionats granollerins, al front dels quals van Vicenç Boix, Ramon Rovira, Enric Pagès i tants i tants que altre temps mantenien el foc sagrat de l'afició a l'art escènic en nostra ciutat.

El tenor Josep Pineda participarà a la festa i interpretarà algunes de les obres del seu repertori, amb acompanyament d'una nodrida orquestra del Sindicat Musical que amenitzarà els intermedis.

Finalment, en un entreacte, el nostre company Amador Garrell dirà unes paraules al·lusives a la simpàtica festa que, tant per la seva finalitat benèfica, com per l'evocació d'uns temps que no tornaran, creiem que mereixerà la general simpatia del públic granollerí.

FUTBOL

Campionat de Catalunya

QUADRE DE CLASSIFICACIÓ

	P. J.	G.	E.	P.	G. F.	G. C.	P.
Espanyol	6	4	0	2	13	13	8
Barcelona	6	3	1	2	12	9	7
Girona	6	3	0	3	12	9	6
Granollers	6	3	0	3	11	11	6
Sabadell	6	2	1	3	10	10	5
Badalona	6	2	0	4	9	15	4

Resultats del diumenge passat

- 2, Badalona - Granollers, 3
- 3, Espanyol - Girona, 2
- 2, Sabadell - Barcelona, 1

El partit Badalona-Granollers

La nota destacada de la darrera jornada va donar-la el Granollers en vèncer el Badalona en el seu propi terreny.

El Barcelona no va poder amb el Sabadell a la Creu Alta i, com en anys anteriors, va deixar-se el primer lloc a la ciutat del Vallès Occidental.

I, com és natural, en ésser vençut el Barcelona i guanyar l'Espanyol al Girona, el club de Can Ràbia ha passat a ocupar el primer lloc de la classificació amb un punt més que el segon classificat que és el Barcelona.

Nosaltres no assistírem al partit Badalona - Granollers. Primerament, perquè el cronista, el diumenge passat no es trobava molt bé de salut i com que això és el primer que es necessita per a transitar i tenir humor, va decidir no moure's de casa.

Després, hi ha un altre aspecte, i és el que tantes vegades hem remarcat, que l'amateurisme del nostre treball no ens permet fer despeses perquè després haguem de dir o deixar de dir si va succeir o no va succeir això o allò altre, o parlar i defensar una qüestió i algunes vegades el nom i posició del club.

Franel·les de gran moda?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

Avui, com ahir, la Premsa no compta segons sembla, per als directius del Granollers S. C.

Per això no cal pas que ens trenquem el cap; n'han parlat ja els diaris de la capital i com que ells són més imparcials en recollim l'opinió d'un d'ells, «La Rambla», com exemple:

Diu així:

El Granollers es mostrà millor equip i es feu mereixedor de la victòria obtinguda

Una altra actuació decepcionant del Badalona. El Granollers, que en el seu propi camp no havia pogut, a la primera volta, dominar l'equip badaloní, ahir va tenir una tarda feliç i s'apuntà damunt els costenys un triomf merescut, que posa, momentàneament, el Badalona al darrer lloc de la classificació, mentre als granollerins els fa esperar que podran escapar-se de la Promoció.

El partit havia desvetllat a Badalona força espectació, i per aquest motiu es registrà al camp de la carretera de La Conreria una bona entrada. En general s'esperava que els locals guanyarien però amb tot, les darreres actuacions de l'equip badaloní, que no havia guanyat cap més partit d'ençà de la visita del Barcelona, feia témer a alguns que les dificultats amb què toparia el Badalona per a donar compte del Granollers serien superiors al que la majoria esperava. I en efecte, no solament fou així, sinó que els aficionats badalonins tingueren una nova decepció: el seu equip fou batut, i fou batut d'una manera justa, lògica, indiscutible.

Començà el partit amb una manifestació de superioritat per part del Granollers, que sorprengué. Els vallesans donaven la impressió que estaven convençuts de guanyar, i portaven a terme les seves jugades sense cap esforç aparent. Una darrera l'altra, els davanters del Granollers s'acostaren moltes vegades i sense gaires dificultats a la porta de Francàs, i es veia venir que si no s'operava en els rengles locals una reacció a temps, el partit seria una repetició del que darrerament jugà a aquest camp l'Espanyol.

Els avanços del Granollers s'anaren intensificant davant la sorpresa dels jugadors locals, i un quart abans d'acabar-se el primer temps, els davanters vallesans ja havien batut dues vegades l'escassa resistència de Francàs. El primer en marcar fou Guix. Un bon xut, quan feia un quart que havia començat el joc, determinà el primer gol del Granollers. I deu minut després, l'interior Rocasolano, en una bona combinació amb els seus companys de davantera, aconseguí

d'un xut ben col·locat i difícil de deturar, el segon gol per als seus.

La impressió entre els espectadors fou que el partit ja estava decidit, i que el resultat podia ésser escandalós. Es creia que el Badalona, impossibilitat de contenir l'empenta dels granollerins, no podria impedir que aquests repetissin les seves escomeses a la porta de Francàs, engroixint continuament l'score. No fou, però, així. El Badalona ens va donar una sorpresa: reaccionà. I reaccionà tan bé que de dominat passà a dominador, i ja abans d'acabar-se el primer temps havia aconseguit, per mitjà de Fernández el seu primer gol. S'arribà al descans amb aquest resultat.

A la segona part es repetiren les característiques del darrer tros de la primera. El Badalona llançat a una gran ofensiva, intentà batre Nogués en diverses ocasions, cosa que, momentàneament, impedí aquest, que tenia una bona tarda. Mentrestant, el Granollers s'havia apagat, i només donaven senyal de solidesa els seus elements defensius. I així es mantingué el joc fins un quart abans d'acabar-se el partit. Aleshores es produí un fet que tornar a canviar del tot la fessomia del partit. El Badalona veié premiats els seus esforços amb un segon gol, obra del mig Schild, que li valia l'empat.

Hem dit que aquest fet canvià la fessomia del joc, i afegirem ara que el canvi fou radical. El Granollers, que havia començat tan bé el partit, no es resignava a perdre els dos punts que s'havia vist segurs, i es llençà a un contraatac impressionant. De debò sorprengué l'empenta amb què els davanters del Granollers es llançaren en busca del gol de la victòria, gol que no trigà ni cinc minuts a produir-se, i del qual fou l'autor el propi Guix, sens dubte el millor davant del Granollers. El Badalona, sorprès, no va poder contenir l'empenta dels vallesans, i l'obtenció, per part d'aquest, del gol que els havia de donar la victòria, no presentà pas moltes dificultats. Tots quedàrem sorpresos. Què li havia succeït al Badalona? ¿Com s'explicava aquell apagament, després de l'entusiasme amb què havien actuat des del darrer tros de la primera part? ¿Fou un defalliment momentani? Creiem que en aquesta darrera raó s'ha de cercar la causa del tercer gol del Granollers, ja que en la resta del partit, tot i que els vencedors es tornaren

Assortit en robes per a abrics?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

a replegar a la defensiva, el Badalona no donà pas la impressió de poder-se emprar a fons i fer un esforç final per aconseguir, almenys, un dels dos punts en litigi.

Puntís dirigí el joc amb relatiu encert i els equips s'arreglaren així:

Badalona: Francàs; Borràs, Lladó; Cristià, Mariages, Schild; Betancourt, Ramon, Xiol, Fernández i Barnet.

Granollers: Nogués; Oro, Peiró; Vila, Rovira, Cifuentes; Ferrer, Rocasolano, Sanz, Rubies i Guix.

Destacaren, pels vencedors, Guix, Nogués, Vila i Rocasolano. Pels veçuts, els millors foren Mariages, Lladó, Xiol i Betancourt.

O. B.

Al marge del partit

Aquesta setmana hem llegit que el Badalona ha reclamat per si el Granollers havia arribat tard al camp i si el partit s'havia jugat amistosament, etc.

Anuncieu a LA GRALLA

Com que no hi érem, ignorem si és o no és veritat tot el que diuen els de Badalona.

Això ho sabrà el directiu o directius que van acompanyar l'equip i el capità del mateix.

Ara, que els de Badalona diuen que no hi havia gent o públic a presenciar el partit i, en canvi, «La Rambla» diu que hi havia una bona entrada. Com quedem?

Es que potser, ara que els dos punts són perduts pel Badalona, hem de retrobar-los a la Federació, Comitè de Competició, Comitè d'Apel·lació o Comitè Nacional?

Va jugar-se amistosament o de campionat el partit Badalona-Granollers?

DEPURATIU SEMIS

CURA RADICALMENT TOTA
ENFERMETAT DE LA PELL

Grans, herpes, eccemes, psoriasis, picor, desapareixen ràpidament davant l'acció enèrgica d'aquest depuratiu

DIPOSITARI A GRANOLLERS: FARMACIA GASSET

El Granollers caldria que ens ho aclarís i desvirtués el que no sigui cert i s'ha publicat en «El Mundo Deportivo».

Partits per a avui

Granollers-Espanyol

Barcelona-Badalona

Girona-Sabadell

Partits amistosos

Palautordera - Penya Servós

Aquesta tarda, un equip de la Penya Servós jugarà a Palautordera un partit de fútbol a benefici de les Milícies Antifeixistes. Aquest partit havia de jugar-se diumenge passat, però fou suspès a causa de la pluja.

En aquest partit jugaran els següents jugadors: Sala, Pujades, Canut, Tura, Viaplana, Casamiquela, Bosch, Garrell, Canal, Gelpí i Dant.

JOFRA

GRAFÍQUES UNIFICADES: GRANOLLERS

Anuncieu a LA GRALLA

POLICLINICA DEL VALLES S. A.

Sans, 28-30: Telèf. 222

CLINICA
I CONSULTORIS D'ESPECIALITATS

SECCIO de PREVISIO

Servei de dentista (extraccions i cures dentàries) en el consultori particular dels facultatius locals

PERSONAL FACULTATIU

Hores visita diïjous:

Dr. R. Julià i Bonet
Cirurgia general Matí, de 12 a 1

Dr. J. M. Raméntol i Rifà
Aparell digestiu Tarda, de 5 a 7

Dr. G. Soler i Coromina
Ulls i graduació de la vista Matí, de 9 a 1

D. J. Mas i Collellmir
Malalties de la infància Matí, de 10 a 1

Dr. F. Serrallach i Julià
Malalties genito-urinàries Tarda, de 3 a 5

Dr. M. Garriga i Roca
Parts i malalties de la dona Matí, de 10 a 1

Dr. Ll. Noves i Ubach
Gola, Nas i Orelles Matí, de 12 a 2

Dr. F. Montaña i Guasch
Pell, Sang i Càncer Matí, de 8 a 10

Dr. S. Raméntol i Rifà
Raigs X Tarda, de 5 a 7

Dr. Ll. Rodés i Areñas
Aparell respiratori Matí, de 12 a 2

Dr. F. Merino i Pampin
Laboratori

GRANOLLERS

METGES ASSISTENTS:

Dr. A. Canal i Comas
Dr. A. Sellés i Baró
Dr. A. Morgades i Novell
Dr. J. Grau i Puig